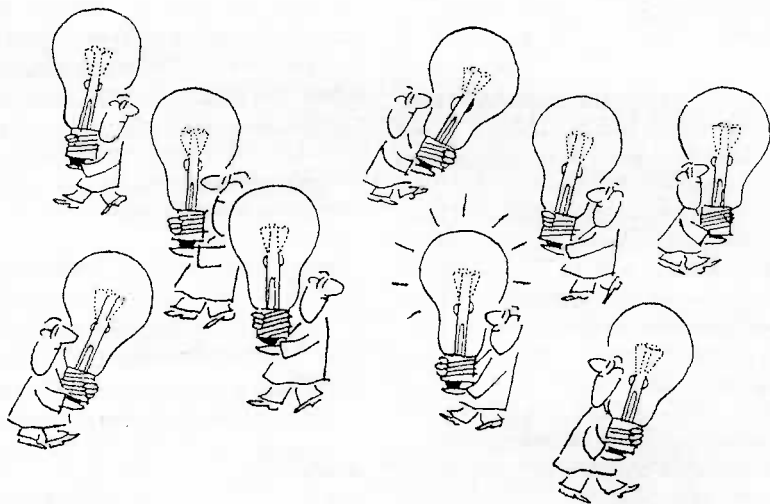

ZPRAVODAJ/8

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Všechno dělejte bez reptání
a bez pochybování,
abyyste byli bezúhonní a ryzí,
Boží děti bez poskvrny
uprostřed pokolení
pokřiveného a zvráceného.
V něm svítte jako hvězdy,
které osvěcují svět.

Filipským 2,14-15

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

Nejprve úvod k úvodníku: V červnu budeme mít v našem sboru konfirmaci. Kolem konfirmace jsou často rozpaky a diskuse, není-li to již prázdná tradice, má-li nosný obsah a jak ji tedy dnes naplnit. Tím, že v našem sboru děti ke konfirmaci připravujeme a konfirmaci budeme mít říkáme, že smysl má.

A tak jako ohlédnutí na svou konfirmaci jsem si pro zamyšlení nad biblickým slovem vybral svůj konfirmační text.

Karel Fon

„Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte co se mu líbí.“

Filipským 2, 13

Je jistě celé spektrum představ o tom, jak Pán Bůh působí ve světě, v životě každého člověka. O tom, jak jsme vybaveni pro život, předurčení pro jeho běh, či jaké šance jsou nám otevřeny k svobodnému užívání a rozhodování... Viktor Fischl ve svých Dvorních šašcích hořce konstatuje naprostou závislost člověka na Božích rozmarech. Na druhé straně se většina lidí cítí naprosto autonomní, bez závazků, zábran a omezování. V našem textu je potvrzen Božího působení: Bůh je pánem nad našim rozhodováním a jednáním. Není to však potlačování našich schopností. Je to nadějně připomenutí Boží pomoci: Bůh působí v člověku dobro! Vzdor našim sklonům, k sobectví, pýše, nespravedlnosti, egoismu... Bůh - Duchem svatým nás formuje, dává pozitivní náboj, vede k dobrému.

Apoštol Pavel si na tomto místě odpovídá (ikdyž na první pohled jakoby protičeří) na své vyznání: „**Chtít dob-**

ro, to dokážu, ale vykonat už ne!“ (Ř 7, 18). Říká totiž, že to dobré není z našich sil, je to dílo Boží!

Naše snaha, respektování etických zásad, duševní hygiena, vzdělávání, kultivace osobnosti... To všechno jsou předpoklady pro Boží dílo v nás. Nastavení plachet vanutí Ducha.

Ale my často ani nespolupracujeme. Je pohodlnější, snadnější se Božímu působení vyhnout. Dělat dobro je únavné, být dobrákem se mnohdy nevyplácí. Ten Pavlův povzdech, že „dělat dobro se mi nějak nedaří“, může být námi pojat jako omluva, alibi: „Není to v mých silách, jsem holt jenom (hříšný) člověk...“

Ale Bible má spoustu výrazně optimistických a dynamických výpovědí“ Bůh proměňuje, Bůh dává sílu, Bůh koná v nás dobro - či skrze, prostřednictvím nás. Apoštolovo slovo je jak proti přečehování kvality lidských úmyslů a schopností, tak ale i proti defetizmu, pasivitě, libování si ve své nemohoucnosti.

Úkolem křesťanů je být **solí a světlem**: užitečným, ozdravujícím, chuť dávajícím, prosvětlujícím činitelem. Jsme k tomu posíláni i posilováni.

Pane Bože, s vědomím úkolů, do kterých nás stavíš, se cítíme osamoceni, slabí, příliš zranitelní a ovlivnitelní okolím. Děkujeme ti za slova naděje, kterými svá pověření ke službě dopovídáš. Dej, ať tomu věříme. Ať náš obzor není uzavřen našim úhlem pohledu, naše jistota držena jen hmatatelnými důkazy, ale ať tvůj Duch nám ozřejmuje i jiné dimenze. Ať jsme schopni s tvou pomocí čelit zlu a konat dobro. Ať nesklouzáváme do pohodlného naříkání nad zlým světem, ale ať hledáme cestu služby a lásky v každodenních situacích. Amen.

PARTNERSTVÍ

PARTNERSTVÍ IV KONFERENCE OSTRAVA 2001

Až doposud nemůžeme označit náš podíl na všech aktivitách partnerského svazku za plnohodnotný. To platí, přestože sestry a bratři ze zahraničí by tvrdili opak - jednak s ohledem na úctu a porozumění, které k nám chovají, jednak vzhledem k tomu, že v partnerství jim přijde jako zcela přirozené dávat, aniž by je napadlo za to čekat cokoli zpět. Jediná příčina takové stavu je, dle mého názoru, v tom, že se u nás ještě nekonala žádná z partnerských konferencí. Proto účast na aktivitách partnerství zůstala v našem sboru záležitostí jen relativně nevelké skupiny lidí (především bývalých vítkovických), kteří se některé akce zúčastnili a tam vytvořené vztahy pěstují dále. Domnívám se, že příprava a průběh konference v létě roku 2001 u nás je jedinečnou příležitostí seznámit se s duchem partnerství co nejvíce a případně se jím nechat oslovit.

Samozřejmě přátelství se zahraničními sbory není (ani nemůže být) tím nejdůležitějším ve sborovém životě - proto ani náznakem nepřipouštíme možnost, že bychom chtěli do prostoru partnerského svazku kohokoliv vtahovat násilím či manipulací. To znamená např. vzhledem k chystané konferenci, že na nikom nemůžeme vynucovat jakýkoliv podíl, pokud se nebude chtít účastnit sám (to se týká všeho od přípravných prací až po poskytnutí ubytování v průběhu konference). Na druhou stranu, vzhledem k výše uvedenému považujeme my, kteří se do toho pustit chceme, náš

podíl na partnerství za příležitost k velkému obohacení a proto vše, co bude konáno, chceme konat jako věc sborovou, otevřenou všem zájemcům, třeba i z okraje našeho sboru nebo z sekulárního okolí.

Zásadně jsou tři možnosti účasti na konferenci. Příprava bude na bedrech skupinky lidí, kteří budou ochotni přiložit ruce k dílu a zajistit spoustu organizačních věcí s dostatečným předstihem. Ti vytvoří jádro, které ponese hlavní tíhu zodpovědnosti. Kdokoliv se může tímto způsobem zapojit.

To nejdůležitější na konferenci se odehrává v hostitelských rodinách, kde účastníci ze zahraničí asi týden bydlí. Poskytnutí ubytování je druhou možností, jak se do konference zapojit. Zde bude zapotřebí, aby výše zmíněná skupina organizátorů dlouhodobě připravovala vše, co je třeba, aby jednala se sborovníky o tom, budou-li ochotni a schopni takto se podílet na konferenci. V případě, že nebudeme schopni zajistit ubytování plně ze svých zdrojů (půjde o zhruba 50 hostů), můžeme se obrátit k lidem na okraji sboru nebo dokonce v jiném sboru (tak to provedli např. organizátoři z Dessau).

Nebude-li pro někoho přijatelná nebo možná účast ve výše zmíněných okruzích spolupracovníků, může se akcí konference zúčastnit jako host či divák.

Vzhledem k „tvrdosti“ naší měny a vzhledem k tomu, že účastníci ze zahraničí platí konferenční poplatek, neměla by být finanční stránka organizace problémem.

Jiří Groll, Roman Mazur

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

PŘESTAVBA TŘANOVSKÉHO SÁLU II

V minulém čísle Zpravodaje jsem se pokusil iniciovat první krok diskuse o budoucí přestavbě Třanovského sálu. Dodnes, tj. během tří týdnů od vydání Zpravodaje, jsem nedostal žádný písemný ohlas. Jsem z toho velmi překvapený. Přiznám, že jsem prozatím slyšel jen tři ústní názory těch, kdo takovou přestavbu spíše odmítají.

Pokusím se shrnout (doufám, že výstižně) jejich námítky:

1. na současný stav jsme si zvykli, dostačuje nám
2. mělo by nám jít o duchovní život společenství, ne o věci, zařízení
3. investovat bychom měli spíše do věcí, které potřebujeme k sborovým aktivitám, k jejich vylepšení
4. investovat bychom měli do působení sboru navenek

A tak znovu vidím, že jde o otázku asi širší, než byla moje původní (totiž: co by mělo být na stěně v čele sálu). Budeme muset přemýšlet obecněji, jaký je vlastně náš sbor. Myslím, že bychom si měli připustit, např. tato naše omezení: že tady neumíme být pro všechny, že náš sbor má jen určitý sociální dosah (patříme většinou do střední třídy). Ke sborové práci se ve velké většině stavíme dost pasívně. Ve sboru hledáme především společenství. Jsme rozpačití, když máme svoji víru dosvědčovat před světem, atd. atd. Pokud něco z napsaného pocítíte jako výtku, bude dobré, když budete uvažovat, jak to změnit, a snad o to postupně i usilovat. Není však dobré, když si stavíme nereálné cíle,

a pak jsme jen zaraženi, že se nám jich nedaří dosáhnout.

Vedle toho si ovšem jistě můžeme uvědomit i své kvality, a snažit se o jejich rozvíjení. Občas slychávám (např. od nově příchozích), čeho si v našem společenství cení: civilnosti, blízkého kontaktu mezi lidmi, bibličnosti, rozmanitosti akcí, důrazu na rozumnost zvěsti. Jsem přesvědčen, že i misii chceme dělat, ale jde o misií spíše "nabalovací" - pozveme sebou občas nějakého našeho známého. (To, že nepůsobíme jako sbor misijně, je nezávadnější výtkou, kterou bychom mohli proti charakteru našeho sboru vznést. I ona však musí být říkana jako podnět k vážnému uvažování, ne jako ortel soudu).

Z napsaného pro mne vyplývá, že z hlediska hlavního shromažďovacího prostoru má pro náš sbor velkou důležitost. Chceme se tady cítit dobře, chceme, aby dobře působil na lidi, kteří mezi nás nově přijdou. Přitom, raději připomínám znovu, nesmí jít jen o modernost nebo o okázalost. Cílem by měl být prostor, který je spřádáný, který neruší, ale spíše přichozím pomáhá, aby se soustředil na to nejdůležitější, co se tady odehrává - na zvěstování a na sounáležitost účastníků. Zkuste si představit, že do takového prostoru vstupujete poprvé. Nic vás tady nepřekvapí, zato vás celek pozitivně evangelicky naladí. Ostatně interiér na nás vždy působí většinou nevědomě (např. to, když je leckde zřetelný stůl Páně, vede dlouhodobě k tomu, že místní nebudou snadno opomíjet důležitost svátostí; když se kazatelna sníží k lidem, nepřipadá jim snad tolik, že jim kazatel hází svoji pravdu jen tak na hlavu). Dovedli byste říci vy, kdo do na-

šeho sálu chodíte už dlouhé roky, třeba i většinu života, jak interiér spoluformoval vaši víru?

A tak se snad můžu znovu dostat k našemu problému. Současný stav v Třanovského sále je takový, že potřebujeme nutně vyměnit stropní svítidla a koberec-běhoun, rekonstruovat židle. O něco méně nevyhnutelné je zřízení nějakého druhu klimatizace (víte, jak rychle se zaplněný sál v zimě vydýchá). Velmi dobré a praktické by bylo zapuštění radiátorů do stěn (jen se na ně podívejte, jak jsou nevzhledné a jak trčí do prostoru). Mohli bychom možná ještě chvíli pokračovat po technické linii. Já však chci dnes říci - i kdyby se z tohoto měly v následujících létech udělat jen věci nejdůležitější, myslím, že do takového projektu nutně patří i změna liturgického čela sálu. Nebyl by to přepych. To jen stávající věci v sále byly sesbírány podle přílišné šetrnosti. Subjektivně (!!) řečeno - současný stav je nevzhledný (dřevo nahrubo pobité kobercem), nepraktický (dva strmé stupně, vybíhající příliš daleko do prostoru) a teologicky matoucí (kde je stůl?).

Na závěr mám tentokrát konkrétní návrh. Přemýšlejme o tom, že by byl v čele sálu prostý dřevěný kříž. Jde o nejjednodušší, a přitom základní a charakteristický (ekumenický) křesťanský symbol. Prosím vás tedy všechny znovu (opravdu - bez diskuze taková věc vůbec nezačne) o vyjádření k tomuto prvnímu kroku návrhu, a pokud možno i o podporu celkovému záměru nebo nesouhlas s ním.

Aleš Wrana

RÚZNÉ

SVATODUŠNÍ VZPOMÍNKA

Před dávnými lety jsem s dalšími příbuznými strávila svatodušní svátky na Valašsku. V dřevěné chalupě. V evangelické rodině.

Na svatodušní neděli jsme brzy vstali, všichni byli svátečně oblečení. Práce byla na čas odložena. Po snídani zbyla ještě chvíle před bohoslužbami. Tři členové rodiny byli členy pěveckého sboru. A že budou na bohoslužbách zpívat a tak si ještě udělají malou zkoušku. Hospodář zpíval bas, jeho syn tenor a dcera soprán. Jedna sestra z naší skupiny se přidala svým sytým altem. Byla to píseň číslo 125 za starého zpěvníku:

*Slétniž shůry, ohni Boží svatý,
rozněť vůkol všecku šírou zem,
ať svět celý láskou hoří vzňatý,
věrou ať nám planou srdce všem.*

*Výprahlou jsme pouští beze vláhy,
prahnou žízní lány života,
chřadnou tužby, vadnou naše snahy,
tvoje zulaž nás, Pane, dobrotá.*

Zpívali hezky. Otevřeným oknem svítilo do pokoje ranní slunce a v truhlíku kvetly muškáty. Do toho začaly zvonit zvony z blízkého kostela.

Každé svatodušní svátky se mi tato scéna vybaví.

Okno bylo otevřené a srdce, jak věřím, také.

Miluše Poskerová

O SEKTÁCH

Poradte mi, jak mám založit novou sektu a získat do ní členy!

Nejsem tady jistě od toho, abych pomáhal zakládat nové sekty, ale chápu tuto otázku jako snahu pochopit, jak vlastně takováto náboženská skupina vzniká. Tak tedy: Není to zdaleka tak složité jak by se na první pohled mohlo zdát. Musí se však zachovat několik základních pravidel. Např. se musí najít důvod, proč se všechna ostatní náboženství mýlí. Klasickým příkladem mohou být svědkové Jehovovi, kteří např. tvrdí, že Ježíš nezemřel na kříži, ale na kůlu. Když pak jakoby historicky tuto skutečnost odůvodní, poukáží na všechny církve, které kříž jako svůj symbol používají. Když pak logickým skokem dojdou k závěru, že když se tyto církve mýlí v tomto svém symbolu, jistě se mýlí i ve všem ostatním, je nasnadě, že ten, kdo jim to uvěří a stále se zajímá o náboženské věci, bude nakloněn se připojit právě k těm, kdo se v ničem nemýlí. Jindy je možné navázat na všeobecně známé a znepokojující skutečnosti. Tak např. můžete neustále opakovat, jak je hrozné, že jsou lidé uhonění a nervózní, kolik je ve světě nenávisti válek a utrpení. Pak už zbývá jen vymyslet nějaký důvod, proč tomu tak je. Např. můžete začít hlásat, že je to tím, že lidé jedí maso, nebo že nesedí každé ráno půl hodiny se zkříženými nohama. Podstatné je to, že to musí být důvod, který si nikdo nemůže ověřit, protože se nikdy nepodaří, aby byli všichni lidé vegetariáni apod. Vždycky se však najde několik lidí, kteří vám uvěří a stanou se vašimi vyzna-

vači. Když se potom příslušné učení třetí do vhodného společenského klimatu, krize doby nebo šířící se vlny zájmu o Orient, esoteriku, parapsychologii nebo něco jiného, může se z malého nápadu stát velké hnutí. Samozřejmě je, že k úspěšnému manipulování skupinou lidí je potřeba znát a používat ještě řadu dalších technik, o kterých není asi potřeba právě v tomto okamžiku psát.

Bylo Vám už někdy ze strany některé ze sekt v souvislosti s Vaší činností vyhrožováno? A jestli ano, jak?

Musím s potěšením prohlásit, že prozatím se mně vážnější problémy se sektami vyhýbají. Samozřejmě, že se tu a tam vyskytne nějaké pohrození soudní žalobou nebo naznačení odvetné akce za zveřejnění určitých informací, ale ve srovnání s některými mými kolegy jsem na tom nesrovnatelně lépe. Snad je to i tím, že se stále snažím, aby se ze mne nestal „sektobijec“, ale abych co nejpřesněji a neobjektivněji informoval na té úrovni, na kterou jsem ve studiu té které skupiny dospěl. Zároveň se netajím tím, že není ostudou, ale právě patří k akademické cti změnit svůj názor, kdykoliv se objeví nové skutečnosti, které opravují výsledky dosavadního bádání. Snad to je důvodem, proč jsou některé náboženské organizace ke mně tolerantní, i když se netajím svým kritickým postojem k nim. Na druhé straně nemám důvod zamlčet, že jsou některé skupiny (např. moonisté nebo scientologové), které nejsou ochotné přistoupit na otevřenou diskusi, odmítají poskytnout své materiály ke studiu a na jakoukoli kritiku reagují spíše osočováním mé osoby než věcnou argumentací.

ThDr. Tomáš Novotný

ZNÁME SE?

Za kterého prezidenta jste přišel (přišla) na svět?

Za prezidenta T.G.Masaryka.

Který duchovní Vás křtil?

Farář Jan Geryk.

Jak dlouho žijete v Ostravě?

Od roku 1956.

Jak se dopravujete do kostela?

Pěšky nebo trolejbusem.

Kam jste ve svém životě nejdále cestoval (cestovala)?

Kaspické moře (Baku).

Kdo kromě rodičů Vás v životě nejvíce ovlivnil?

Babička.

Co si myslíte o zaměstnání, které jste zvolil (zvolila)?

Líbilo se mi, bylo zajímavé.

Čemu se nejraději věnujete ve svém volném čase?

Literatura, poslech klasické hudby.

Které věci by mohly ulehčit Váš život?

Zdraví a dobrá přátelství.

Váš oblíbený televizní nebo rozhlasový pořad?

Soutěže a naučné pořady.

Vaše nejoblíbenější kniha?

Ernest Hemingway: Stařec a moře.

Kterých lidských vlastností si ceníte nejvíce?

Čestnost, upřímnost a srdečnost.

Které nesnášíte?

Nesnášenlivost, záludnost, faleš, nafoukanost, intriky.

Myslím, že Bible je... (doplňte)

...knihou knih a rádcem pro celý život.

Vaše nejoblíbenější biblická postava?

Ježíš.

Co Vás nejvíce oslovuje na životě Ježíše Krista?

Jeho obět na kříži za nás všechny.

Co se Vám líbí na našem sboru?

Přátelské vztahy.

Co je jeho slabinou?

Je třeba, abychom, pokud se vyskytne, se jí vyvarovali, nebo ji odstranili.

Co pro Vás znamenají nedělní bohoslužby?

Radost ze společného setkávání nad Božím slovem..

NAROZENINY

PROGRAM NA MĚSÍC ČERVEN 1999

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod.

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - pondělí v 19 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci v 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 17 hod.

Nešpory - obvykle třetí neděli v měsíci ve 14 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 16 hod. (na faře na Karpatské ulici)

ZMĚNA PROGRAMU MOŽNÁ.

Pokud není uvedeno jiné místo konání, vše se koná ve sborových prostorech na Husově nám. č. 3 a 4.

AKTUÁLNÍ PROGRAM

6.6. bohoslužby s účastí dětí - káže Aleš Wrana

12.6. konvent Moravskoslezského seniorátu

13.6. bohoslužby s konfirmační slavností - káže Aleš Wrana

20.6. bohoslužby - káže Roman Mazur, odpoledne nešpory - dětský koncert

27.6. bohoslužby s instalací kazatelů a slibem staršovstva - káže senior Jaroslav Ondra

FARÁŘ SBORU:

Ing. Aleš Wrana, Husovo nám. 4,
702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43

SBOROVÝ JÁHEN:

Roman Mazur, Karpatská 40,
700 30 O-Zábřeh, tel. 069/35 30 24

KURÁTOR SBORU:

Ing. Tomáš Jelínek, Francouzská 1103,
708 00 O-Poruba, tel. 069/43 47 81

ÚŘEDNÍ HODINY

VE FARNÍ KANCELÁŘI:

(Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava, tel. 612 29 43)

Pondělí až pátek 9-12 hod.,
ve středu ještě odpoledne 14-17 hod.

BANKOVNÍ SPOJENÍ:

Běžný účet: 1633250-768/0800

ZPRAVODAJ /8

SBORŮ ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ,
BYL VYDÁN V ČERVNU 1999